

[Retoff.]

Den højtærede minister foreslår derfor tillige en nedsættelse af cerutafgiften. I den forbindelse vil jeg gerne anmode den højtærede finansminister om at undersøge, om det ikke også er muligt at foretage en nedsættelse af afgiften på pibetobak.

Da de skatter, der her er tale om, er indirekte, håber og venter jeg, at de foreslåede forhøjelser vil få bred tilslutning. Jeg har i dag til formiddag ikke haft tid til at gennemgå de forskellige blades kommentarer, men jeg har læst lederen i Berlingske Tidende, og det forekommer mig, at der i denne artikel findes visse punkter, som gør, at man kan håbe på, at denne skatteforhøjelse, omend den ikke vil blive modtaget med glæde, så dog vil være acceptabel for VK-partierne eller i hvert fald for det konservative folkeparti.

Der er en anden ting, som jeg egentlig godt kunne ønske at gøre et par bemærkninger til. Selvfølgelig er der også et sted i den omtalte artikel en lille bemærkning om, at sparebestræbelser kunne måske også sættes ind. Nu er der vel det at sige hertil, at sparebestræbelser har vi hørt om indtil trivialitet, men aldrig nogen sinde har vi fået at vide, hvilke betydelige besparelser man kan vente forslag om fra den side. Jeg kunne godt have lyst til at spørge: på hvilke områder er det, der skal spares? Er det på socialvæsenet, på undervisningsvæsenet, på militærvæsenet, eller hvor er det? Det er jo nemlig på disse områder, det drejer sig om de virkelig store udgifter, og det er her, der må sættes ind, hvis man skal have besparelser, der betyder noget. En gang imellem tænker man på, om man ikke giver befolkningen en falsk forestilling om, hvad der kan opnås gennem besparelser. Jeg tror ærlig talt, at det ville være klogere at enes om at følge en politik, der løser tidens opgaver, og en af tidens opgaver, den, som foreligger i dag, er at fastholde den stramme finanspolitik, som er ført af den højtærede finansminister.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Alfred Bøgh: Så står vi igen i den situation, at regeringen anser det for nødvendigt at foreslå afgiftsforhøjelser.

I sin skriftlige fremsættelse begrundede

den højtærede finansminister disse afgiftsforhøjelser med virkningerne af den pristalsportion, som januarpristallet vil udløse i marts og april, og den højtærede finansminister brugte ordene:

„Det nylig offentliggjorte pristal vil stille øgede krav til statsfinanserne dels i form af øgede lønudgifter, dels i form af udgiftsforøgelse på anden måde.“

Det, som regeringen i virkeligheden siger hermed, er, at udløsningen af denne pristalsportion gør det nødvendigt allerede nu, og inden nogen endnu har modtaget så meget som en krone af denne pristalsregulering, at gennemføre en lovgivning, som inddrager en væsentlig del heraf i øgede skatter.

Vi har ofte talt om ulemperne ved den helautomatiske pristalsregulering, men vi har sjældent fået klarere udtryk derfor end i dag. Vi må jo ikke glemme, at vel kan regeringen med disse afgiftsforhøjelser fratage forbrugerne en væsentlig del af pristalsreguleringen, men tilbage bliver der en omkostningsforøgelse for produktionen, som lægger grunden til næste omgang prisstigninger. Og det er vel i det hele taget et spørgsmål, hvor meget pristalsfamilien får ud af det, når man skal have indregnet disse nye afgifter.

Jeg går i øvrigt ud fra, at det er de andre prisstigninger, som ministeren har tænkt på, når han bruger udtrykket: „dels i form af øgede lønudgifter, dels i form af udgiftsforøgelse på anden måde.“

Vi har fra vor side gentagne gange — bl. a. under sidste forårs debatter om den såkaldte helhedsløsning og vel ikke uden en vis forståelse fra det ærede medlem hr. Hans Rasmussens side — peget på den ordning med en halvautomatisk pristalsregulering, som f. eks. praktiseres i Norge, og som måske også burde overvejes for Danmarks vedkommende. Fordelen ved en sådan halvautomatisk ordning er, at den giver mulighed for at overveje, om udløsningen af en pristalsportion i det enkelte tilfælde i virkeligheden er til fordel for nogen, eller om den ikke blot betyder en ny omgang øgede omkostninger og priser og dermed øgede vanskeligheder for konkurrencen med andre lande og for bevarelsen af en høj, stabil beskæftigelse.

Jeg er sikker på, at hvis der var lejlighed